

Nr 42

Utlåtande i anledning av väckt motion angående användningen av hundskattemedel.

I en inom andra kammaren väckt och till allmänna beredningsutskottet hänvisad motion, II: 761, av herrar *Elmwall* och *Persson* i Heden hemställes, att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om en snabb utredning om hur hundskatten bör användas, t. ex. för ändamål som är ägnade att förbättra naturvård och jaktvård m. m.

I motionen anföres, att de medel som inflyter genom hundskatten tillföres kommunkassan. Då skatten infördes, var syftet att begränsa antalet lösloppande okynnesshundar, och detta syfte har nåtts.

Jakt är inte enbart ett rent nöje eller en hobbyssysselsättning utan tjänar även ett nyttoändamål. Det kan därför sägas, att även jakthundar är nyttohundar och borde undantagas från beskattning liksom de nyttohundar, som enligt gällande lag redan är undantagna. Många ägare till jakthundar skulle emellertid säkerligen ha mindre att invända, om hundskatten ginge till ett bestämt ändamål, t. ex. till viltvård eller naturvård. I större städer kunde den användas till »kulturvård» på trottoarer och i parker. Rastplatser för hundar skulle kunna anordnas.

Beträffande motiveringen i övrigt får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet har inhämtat yttrande över motionen från Svenska stadsförbundet och Svenska kommunförbundet.

Stadsförbundet anför, att vid hundskatteförordningens tillkomst som skäl framfördes, att kontroll över hundarna erfordrades av sanitära orsaker och att en särskild avgift borde uttagas för att bestrida de därmed förenade kostnaderna. Vidare framhölls den skada och de olägenheter i övrigt som orsakas av hundar. Behovet av en ordnad kontroll över hundarna synes emellertid ha varit det starkaste skälet. Dessa skäl synes alltjämt äga giltighet. Registrering, debitering och uppbörd medför ganska omfattande administrativa besvär och icke obetydliga kostnader för kommunerna. Hundskatten är därför i första hand att anse som en skälig registreringsavgift. Hundskatten är en specialskatt, som kan användas för den borgerliga kommunens behov på samma sätt som den allmänna kommunalskatten. En kommun kan själv avgöra, om hundskatten skall ingå i dess allmänna kassa eller reserveras för något särskilt ändamål. Liksom hittills bör det även framdeles kunna överlåtas på kommunerna att besluta om hundskattemedelns användning.

Förbundet avstyrker motionen.

Kommunförbundet anför i stort sett samma synpunkter. Skall kommunerna även i fortsättningen ombesörja registrering, debitering och uppbörd av hundskatten bör de också få bestämma över medlens användning.

Förbundet avstyrker motionen.

Utskottet

Gällande föreskrifter beträffande hundskatt lämnas i förordningen den 17 maj 1923 angående skatt för hundar. I förordningen stadgas bl. a. att sådan skatt skall erläggas årligen till kommunen för varje hund med undantag för vissa särskilt angivna kategorier, exempelvis hundar för renskötseln, ledarhundar för blinda och vissa hundar inom försvaret. Influtna skattemedel må för kommunens behov användas på sätt som av kommunen bestämmes.

Utskottet finner de ändamål för vilka motionärerna ansett hundskatten böra användas i och för sig beaktansvärda. Enligt utskottets mening utgör detta dock icke tillräckligt starka skäl att ändra regeln om kommunernas fria bestämmanderätt över skattemedlen. Motionärernas förslag inger också principiella betänkligheter från en annan synpunkt. Utskottet vill således erinra om att statsmakterna intagit den ståndpunkten att specialdestination av skatter i allmänhet icke bör förekomma och att därför under de senaste årtiondena en successiv avveckling av dylika specialdestinationer skett.

Under hänvisning till det ovan anförda får utskottet hemställa,

att motion II: 761 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 27 oktober 1964

På allmänna beredningsutskottets vägnar:

NANCY ERIKSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sörlin, Hellebladh, Enarsson*, Tage Johansson, Wallmark, fru Olsson*, herrar Hedlund och Helge Karlsson*;

från andra kammaren: fru Eriksson i Stockholm, herrar Skoglösa, Jacobsson i Sala, Carlsson i Huskvarna*, Dickson, fru Jäderberg, herrar Svensson i Kungälv, Lundmark, Börjesson i Glömminge, fröken Anderson i Lerum, herrar Hyltander* och Bengtson i Solna.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.